

nerne, for at se, om vi kan skaffe nogle flere job, hvor netop den udmærkede og gode, erfarne gruppe af mennesker kan gøre en indsats.

Men det kræver nok, at vi er mere fleksible, når det gælder måden at tilrettelægge arbejdet på, og at vi finder nogle jobmuligheder, som den enkelte også i den aldersgruppe kan overkomme.

Lige ud af posen her: Vi har ikke svarene på, hvordan det skal gøres i alle detaljer endnu, men vi har taget fat på en god dialog med kommunerne. Jeg nævnte Horsens som erfaring i min åbningstale, og jeg ser for mig i dette efterår, at vi også med Folketingets partier får en god dialog for at nå frem til: Hvad kan vi gøre i staten, i kommunerne og ikke mindst i de private virksomheder for at få tingene til at betyde, at flere i den aldersgruppe kan få arbejde?

Jeg har også noteret mig de ønsker, som SF og Centrum-Demokraterne har fremlagt. Jeg synes, det er interessante tanker. Jeg lagde meget mærke til, at fru Mimi Jakobsen i dialogen i sidste uge sagde – eller nikkede – til mit spørgsmål, om vi kan gå til sagen i de kommende forhandlinger på en måde, hvor det ikke er alt eller intet, men hvor det er målsætningen, der er afgørende, og så finder vi nok også ud af nogle formler for at få løst det her problem.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (DF):

Jo, vil jeg sige til statsministeren, der ligger jo altså nogle intentioner hos regeringen om de 55-58-årige, men vi må stadig væk konstatere, at man ude i arbejdsformidlingerne simpelt hen putter dem på en række kurser, som ikke er målrettet mod noget som helst, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Er regeringen indstillet på at stramme op omkring arbejdsformidlingerne, så de ledige gennemgår kurser, som virkelig er målrettet mod arbejdsmarkedet?

Og kunne man ikke tænke sig, at der ville være en mulighed for, at man simpelt hen mellem regeringen og arbejdsmarkedet kunne lave aftaler om, at man kunne få dem ud på virksomhederne til aktiv oplæring, i stedet for at man putter dem igennem alle de her mange kurser?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nu må vi heller ikke tegne et mørkere billede, vil jeg sige til hr. Mogens Andreasen, end virkeligheden kan holde til.

Jeg nævnte i sidste uge også, at når vi tager de mennesker – altså de 55-årige og derover – der er blevet henvist til et job fra arbejdsformidlingen, er der faktisk en større procentvis andel af de mennesker, der får job, end hvis vi f.eks. tager yngre mennesker, under 50-årige, 45-årige, 40-årige.

Så vi er i den situation, at arbejdsformidlingen faktisk gør en ekstra indsats for at sikre, at de over 55-årige får job; og det viser sig, at det får de for en større dels vedkommende end dem, der er 45 år eller 40 år.

Men det anfægter ikke, at det, CD og SF har peget på, skal vi selvfølgelig drøfte, for vi kan også her gøre tingene lidt bedre. Og jeg vil være den sidste til at forsvare et kursus, som ikke har rimelig mening med henblik på at bringe de ældre – ikke de ældre, for man er jo ikke gammel, når man er 55 år, men bringe de over 55-årige i arbejde på en fornuftig måde.

Vi skal se på det her, og det vil vi også gøre i det her efterår.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr.

F 1:

Forespørgsel til statsministeren og justitsministeren [om den stigende indvandrevold og bandekriminalitet].

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 6/10 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.